

58. Bratislavské hudobné slávnosti

BHS

Ludovít Hološka: Violončelistka

7. 10. 2023

19.30

Hlavný usporiadateľ BHS

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

BHS člen
Európskej
asociácie
festivalov

Generálny partner BHS

www.filharmonia.sk

WWW.FILHARMONIA.SK

58. Bratislavské hudobné slávnosti

22. 9. – 8. 10. 2023

58. ročník

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

**Hlavný usporiadateľ BHS
Slovenská filharmónia**

**z poverenia a s príspevkom
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky**

**Záštitu nad 58. ročníkom BHS prevzala pani Silvia Hroncová,
ministerka kultúry SR.**

Mgr. art. Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie

Manažment BHS

PhDr. Izabela Pažitková
hlavná manažérka

PhDr. Mária Hlavačková
manažérka

Adresa

Slovenská filharmónia
Manažment BHS
Medená 3
816 01 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 20 475 201/246

www.bhsfestival.sk

BHS – člen Európskej asociácie festivalov

European Festivals Association
Association Européenne des Festivals
Europäische Festival-Vereinigung

Festivalový výbor BHS

prof. Peter Mikuláš

koncertný umelec

predseda Festivalového výboru BHS

Mgr. Juraj Bubnáš, PhD.

dramaturg Slovenskej filharmónie

prof. Marian Lapšanský

koncertný umelec

PhDr. Ivan Marton

muzikológ

PhDr. Izabela Pažítková

hlavná manažérka BHS

doc. Marek Piaček

hudobný skladateľ

prof. Jozef Podhoranský

koncertný umelec

© Vladimír Yurkovic

Koncert pri príležitosti 75. výročia
vzniku umeleckého súboru Lúčnica

Spevácky zbor Lúčnica

Elena Matušová, dirigentka, zbormajsterka

Lenka Máčiková, soprán

Juraj Kuchar, tenor

Martin Mikuš, bas

Katarína Turnerová, harfa

Ján Slávik, violončelo

Robert Vizvári, kontrabas

Marek Janko, organ

Stanislav Bachleda, sprievodné slovo

Zdenko Mikula (1916 – 2012)

Lúčne hry

Pocta Štefanovi Klimovi

Giovanni Pierluigi da Palestrina (1525 – 1594)

Sicut cervus

Antonín Dvořák (1841 – 1904)

Vyběhla bříza běličká, z cyklu V přírodě, op. 63

Dezider Kardoš (1914 – 1991)

Mila moja milenka,

z cyklu Tri spevy zo Zemplína, op. 42a

Pocta Petrovi Hradilovi

Nikolaj Kedrov (1871 – 1940)

Staroslovanský otčenáš

Alexander Brezina (1940 – 2004)

Sanctus, z omše Missa brevis

Ivan Hrušovský (1927 – 2001)

Staviame my máje

**Pocta Mariánovi Vachovi, Elene Matušovej
a všetkým ostatným...**

Ján Cikker (1911 – 1989)

Za horami, za dolami, z cyklu Tri ľudové piesne

Henry Thacker Burleigh (1866 – 1949)

Elijah Rock

Eugen Suchoň (1908 – 1993)

Aká si mi krásna

César Franck (1822 – 1890)

Omša A dur, op. 12 pre sólo soprán, tenor a bas,
miešaný zbor, harfu, violončelo, kontrabas a organ 46'

Kyrie

Gloria

Credo

Sanctus

Panis Angelicus

Agnus Dei

Prešlo už 75 rokov, odkedy sa Národopisná skupina Živeny, súbor nadšených mladých ľudí vyznávajúcich tradičnú kultúru, po prvý raz verejne predstavila svojim umením pred širokým publikom. Stalo sa tak v máji 1948 na Slovanskej poľnohospodárskej výstave v Prahe, kde členovia skupiny uviedli programové pásmo horehronských tancov a piesní. Toto vystúpenie sa stalo základom pre vznik jedného z najúspešnejších telies povojnovej histórie našej krajiny – **Umeleckého súboru Lúčnica**. Od tej doby až po súčasnosť sa v jeho radoch vystriedalo vyše dva a pol tisíc členov – tanečníkov, spevákov, hudobníkov, choreografov, dirigentov, hudobných skladateľov, scénografov, krojárov, výtvarných návrhárov i administratívnych a technických pracovníkov. Čistotou dramaturgie a bohatým spektrom svojich originálnych programov, postavených na základoch štylizovaného slovenského folklóru, sa Lúčnica stala jedným z najvýznamnejších kultúrnych vyslancov našej krajiny vo svete.

Vedenie umeleckého súboru bolo a je od začiatku zložené zo skúsených profesionálov vo svojich odboroch. K najvýznamnejším osobnostiam, ktoré položili základy a zaslúžili sa o rozvoj Lúčnice, patrili umelecký vedúci tanca a hlavný choreograf prof. **Štefan Nosál** (1927 – 2017), umelecký vedúci speváckeho zboru a prvý riaditeľ Lúčnice JUDr. **Štefan Klimo** (1919 – 2000) a dirigent a umelecký vedúci orchestra **Miroslav Šmíd** (1932 – 2006). Ku „kmeňovým“ hudobným skladateľom patrili významné osobnosti slovenskej hudby ako **Tibor Andrašovan** (1917 – 2001), **Zdenko Mikula** (1916 – 2012), **Alexander Moyzes** (1906 – 1984), **Ján Cikker** (1911 – 1989), **Eugen Suchoň** (1908 – 1993), **Milan Novák** (1927 – 2021), **Ivan Hrušovský** (1927 – 2001) a najmä **Svetozár Stračina** (1940 – 1996).

Umelecké zložky Lúčnice vystupovali v prvých rokoch existencie súboru spoločne. Postupne sa však z dramaturgických i logistických dôvodov pristúpilo k forme koncertov a predstavení, v ktorých od konca 60. rokov minulého storočia už účinkovali spevácky zbor a tanečná zložka s orchestrom samostatne. Protagonistami však aj naďalej zostávali mladí ľudia, väčšinou študenti bratislavských vysokých škôl, ktorí v Lúčnici účinkovali a stále účinkujú na báze dobrovoľnosti. Už v tomto mladom veku sa z ich radov profilujú výrazné osobnosti,

z ktorých mnohí neskôr dosahujú vo svojich profesiách veľké úspechy v domácom i medzinárodnom kontexte.

Hlavným poslaním Lúčnice je starať sa o uchovávanie a rozvoj našich národných kultúrnych tradícií. To platí rovnako pre všetky zložky, a teda aj pre **Spevácky zbor Lúčnica**, ktorý je reprezentačným telesom súboru od jeho počiatkov. Je to práca náročná, zodpovedná, ale aj mimoriadne krásna. Veď tradícií, ktoré súvisia s vokálnymi prejavmi, môžeme na našom území nájsť požehnané. Sme národ spevavý a piesne i hudbu aj radi počúvame. Hlasy našich predkov zvučne zneli k rôznym udalostiam bežného života – dožinky, fašiangy či svadobné hostiny a zborový spev dominoval i mimoriadnym slávnostným príležitosťami spojeným s duchovným životom – oslava Vianoc, Veľkej noci, mariánskych sviatkov či pri zádušných omšiach. Dodnes sú u nás tieto tradície živé a ich hudobné prejavy sa stali aj súčasťou koncertných pódíí. Zásahu na rozšírení dramaturgického spektra a aj na výraznom posune od štylizovaného folklóru ku klasickej hudbe v zborovej zložke má nesporne prvý dirigent a riaditeľ Lúčnice, Štefan Klimo. So svojou koncepciou dosiahol nielen domáce, ale aj medzinárodné úspechy, prvenstvá v súťažiach a mnohé ocenenia. Pod jeho vedením boli vysoko hodnotené vystúpenia na domácich a medzinárodných hudobných festivaloch, ako aj nahrávky, ktoré so zborom realizoval pre potreby rozhlasu, filmu i na LP. V tradícii originálneho „lúčničiarkeho“ zborového zvuku i repertoáru pokračovali aj jeho nasledovníci, zbormajstri **Peter Hradil, Pavol Procházka, Marián Vach, Rudolf Geri** a v súčasnosti **Elena Matušová**. Každý z nich priniesol do zboru okrem snahy o udržanie kontinuity aj svoj jedinečný pohľad na spôsob a kvalitu vokálneho prejavu. Tým sa len potvrdzuje, že všetci bývalí i súčasní členovia sa veľkou mierou svojho nadšenia, talentu, ale i veľkej pracovitosti a profesionálnej zodpovednosti, zaslúžili o vytvorenie fenoménu večne mladej a krásnej Lúčnice. Súboru, jeho členom i súčasnému vedeniu želáme k 75. jubileu všetko najlepšie a ešte veľa krásnych programov a úspechov do ďalších rokov.

Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie
(generálny riaditeľ Umeleckého súboru Lúčnica
v rokoch 2007 – 2021)

Na početných koncertoch v rámci medzinárodného festivalu BHS uviedol Spevácky zbor Lúčnica viaceré raritné diela, ako aj premiéry nových skladieb slovenských autorov. Ostatné vystúpenie zaznelo počas koncertu na minuloročnom festivale, na ktorom zbor, spolu so Štátnym komorným orchestrom Žilina pod taktovkou Leoša Svárovského, uviedol obnovenú premiéru Omše C dur Mikuláša Moyzesa z roku 1906.

Tohtoročný jubilejný koncert lúčničiarkeho zboru je rozdelený na dve časti. V prvej zaznejú diela à cappella, tvoriace kmeňový repertoár telesa. Večer otvorí ikonická skladba slovenského autora **Zdenka Mikulu *Lúčne hry*** z roku 1958, ktorá bola venovaná zboru Lúčnice. Nasledujú tri bloky, dramaturgicky rozdelené ako pody hlavným zbormajstrom predošlých období a signifikantným skladbám z ich klasického repertoáru, ako aj z úprav ľudových piesní. V pocte Štefanovi Klimovi zaznie zbor talianskeho skladateľa 16. storočia, predstaviteľa vrcholnej renesancie **Giovanniho Pierluigiho da Palestrinu *Sicut cervus***, po ktorom nasleduje zbor českého romantického skladateľa **Antonína Dvořáka *Vyběhla bříza běličká*** z cyklu piesní *V přírodě*, op. 63 na slova básnika Vítězslava Háška. Tretou skladbou prvého bloku bude úprava ľudovej piesne slovenského skladateľa **Dezidera Kardoša *Mila moja milienka***, ktorý pochádza z cyklu *Tri spevy zo Zemplína*, op. 42 z roku 1972.

V druhom bloku, venovanom pamiatke Petra Hradila, zaznejú skladby s duchovnou tematikou, ktorých interpretácii sa tento zbormajster a pedagóg intenzívne venoval. **Staroslovanský otčenáš** ruského skladateľa **Nikolaja Kedrova** je zhudobnená najznámejšia kresťanská modlitba, citovaná v novozákonných evanjeliách podľa Lukáša i podľa Matúša. Bola súčasťou Ježišovho kázania na hore a obsahuje sedem prosieb k Bohu (sedmička je v Biblii vnímaná ako číslo úplnosti), ktoré vyjadrujú základné potreby človeka. Slovenský autor **Alexander Brezina**, skomponoval svoju *Missu brevis* v Nemecku, kam emigroval v roku 1968 a kde odvtedy aj žil a umelecky pôsobil. Zaznie z nej časť **Sanctus**. Slovenský skladateľ **Ivan Hrušovský** komponoval veľké množstvo zborových diel, ktoré sú inšpirované duchovným obsahom i ľudovými tradíciami. K tým druhým patrí aj skladba **Staviame my máje** z roku 1977.

V treťom bloku prvej polovice koncertu si zaspomíname aj na ďalších zbormajstrov a ich asistentov, ktorí pomáhali formovať Spevácky zbor Lúčnica. Boli to Marián Vach, Pavol Procházka, Jozef Svitek, Igor Bázlik, Rudolf Geri, Magdaléna Rovňáková, Nada Raková, Róbert Stankovský, Margita Gergelová i Katarína Löfflerová. Im a ich súčasníkom budú venované skladby slovenského skladateľa **Jána Cikkera** ***Za horami za dolami*** z cyklu *Tri slovenské ľudové piesne* z roku 1975, tradičný spirituál ***Elijah Rock*** z pera amerického autora **Henryho Thackera Burleigha**, žiaka Antonína Dvořáka z obdobia jeho pôsobenia v New Yorku, a jedna z najznámejších hymnických zborových piesní slovenského autora **Eugena Suchoňa** ***Aká si mi krásna***, ktorú skomponoval v roku 1932 na slová básne Petra Bellu Horala a ktorá sa stala takou populárnou, že až zľudovela.

V druhej polovici koncertu zaznie v podaní zboristov Lúčnice a ich hostí vokálno-inštrumentálne dielo belgicko-francúzskeho hudobného skladateľa a organistu Césara Francka – Omša A dur. Skladba, ktorá je súčasťou repertoáru najvýznamnejších svetových telies, reprezentuje širokospektrálny záber a smerovanie súčasnej umeleckej vedúcej a zbormajsterky **Eleny Matušovej**, ktorá v tomto roku oslavuje spolu s Lúčnicou aj svoje osobné jubileum – 20 rokov úspešného vedenia Speváckeho zboru Lúčnica.

Marián Turner

Sú skladatelia, pri ktorých je určenie ich geografickej či národnostnej príslušnosti viac než problematické. To je prípad aj **Césara Francka**, rodáka z Liège. Mesto vo východnej časti dnešného Belgicka bolo v čase jeho narodenia ešte súčasťou Holandského kráľovstva. Franckova matka pochádzala z Nemecka, jeho otec bol z nemecko-belgického pohraničia. V roku 1835, skôr než mladý César dovŕšil 13 rokov, sa s celou rodinou presťahovali do Paríža. Na konzervatoriálne štúdium ho však odmietli prijať – práve kvôli národnosti. Musel teda študovať súkromne, našťastie sa dostal do rúk vynikajúcich pedagógov vtedajšej doby – k Antonínovi Rejchovi (ten však už o rok neskôr zomrel) a Pierrovi Zimmermannovi. Franckovmu otcovi sa napokon podarilo vybaviť potrebné dokumenty a tak César Franck v októbri 1837 úspešne nastúpil na Parížske konzervatórium.

Klavírnú hru tu študoval naďalej u Zimmermanna, učiteľom kompozície a kontrapunktu sa mu stal Aimé Leborn. Až neskôr sa rozhodol aj pre štúdium organovej hry u François Benoista. V apríli 1842 zo školy odišiel a vrátil sa naspäť do Belgicka. Táto jeho životná epizóda však trvala len dva roky, aby sa následne opäť vrátil do Paríža a už ho nikdy neopustil. Spočiatku sa živil najmä ako súkromný učiteľ hudby. V roku 1847 dostal miesto organistu v chráme Notre Dame de Lorette a o štyri roky neskôr miesto v chráme Saint Jean-Saint François. Na svojom druhom pôsobisku mal k dispozícii organ z dielne vynikajúceho staviteľa Aristida Cavaillé-Colla, s ktorým následne rozvinul dlhodobú spoluprácu. Začiatkom roka 1858 nastúpil na post titulárneho organistu v Chráme sv. Klotildy, kde pôsobil až do konca života. Práve tu v roku 1859 inauguroval organ postavený Cavaillé-Collom, jeden z jeho najvydarenejších nástrojov. Ten sa pre Césara Francka stal veľkou inšpiráciou pre jeho organové diela. Ako organista sprevádzal bohoslužby, veľmi často však po ich skončení pokračoval v dlhých organových improvizáciách, ktoré sa už zakrátko stali obľúbenou verejnou atrakciou.

V lete 1860 César Franck skomponoval *Messe à trois voix* (Omša pre tri hlasy), ktorú dnes poznáme aj pod názvom **Omša A dur**. V období jej vzniku sa Franckova manželka Felicité v liste vyjadrila: „Manžel komponuje ako posadnutý. Zamestnáva ho práca na omši. Paul a ja počujeme z diaľky len jeho vzdychy a výbuchy hnevu, takže o skladbe máme len veľmi nejasnú predstavu...“ Omša zaznela po prvýkrát 2. apríla 1861 v Chráme sv. Klotildy, ešte v pôvodnej verzii s orchestrálnym obsadením. Autor ho neskôr prepracoval do dnes uvádzanej podoby pre organ, harfu, violončelo a kontrabas. Omša zhudobňuje štandardné časti latinského omšového ordinária (Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Agnus Dei). Pôvodne za časťou Sanctus nasledoval vložený hymnus „O salutaris hostia“ s basovým sólom. Pri práci na komornejšej verzii sa ho však Franck rozhodol nahradiť hymnom „Panis angelicus“ (Anjelský chlieb), ktorý sa v samostatnej podobe stal dodnes jeho pravdepodobne najznámejším a najhranejším dielom.

Juraj Bubnáš

Elena Matušová

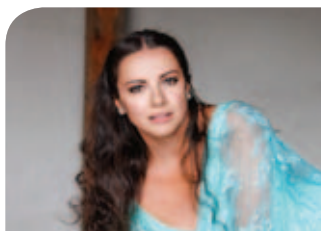

© Ctibor Bachratý

Je absolventkou Vysokej školy múzických umení v Bratislave, odbor zborové dirigovanie v triede prof. Petra Hradila (1993). Už počas štúdií pracovala ako asistentka dirigenta, od roku 1998 ako dirigentka a od sezóny 2003/2004 prevzala post umeleckej vedúcej a dirigentky Speváckeho zboru Lúčnica. S týmto telesom absolvovala stovky koncertov na mnohých medzinárodných súťažiach a festivaloch na Slovensku a v zahraničí (Soul, Pchjongjang, Tours, Middlesbrough, Mar del Plata, Jeruzalem, Mexico City, Barcelona, Maribor, Bergen, Isla de Margarita, Sardínia, Petrohrad, Šanghaj, Assisi a i.). Ako zbormajsterka pravidelne spoluúčinkuje na podujatiach významných slovenských hudobných festivalov (Bratislavské hudobné slávnosti, Zámocké hry zvolenské, Melos-Étos, Musica Sacra v Nitre, Banskobystrické hudobné dni, Music Festival Piešťany). Spolupracovala s významnými slovenskými a zahraničnými orchestrálnymi telesami (Komorná opera Bratislava, Štátny komorný orchester Žilina, Štátna opera v Banskej Bystrici, Cappella Istropolitana, Symfonický orchester Slovenského rozhlasu, Solamente naturali, Slovenský komorný orchester, Virtuosi di Praga, Jihočeská komorní filharmonie, Plzenská filharmónia, Filharmónia Bohuslava Martinů Zlín, Junge Philharmonie Wien, Franz Lehár Orchestra) pri uvádzaní vokálno-inštrumentálnych diel a opier pod taktovkou dirigentov Ondreja Lenárda, Róberta Stankovského, Mariána Vacha, Igora Bullu, Adriana Kokoša, Maria Košika, Zdeňka Macháčka, Martina Leginusa, Ewalda Danela, Oldřicha Vlčeka, Jaroslava Kyzlinka, Jaromíra Krygela, Kirka Trevora, Allana Wilsona, Dalie Atlas, Flavia Colussa, Didiera Talpaina, Waltera Attanasiho, Leoša Svárovského, Tomáša Braunera, so sólistami Katiou

Ricciarelli, Ľubicou Vargicovou, Teréziou Kružliakovou, Petrom Dvorským, Miroslavom Dvorským, Adrianou Kučerovou, Adrianou Kohútkovou, Evou Hornyákovou, Jánom Gallom, Martou Beňačkovou, Janou Kurucovou, Slávkou Zámečnikovou, Ľudovítom Ludhom, Tomášom Juhásom, Gustávom Beláčkom, Petrom Mikulášom, Martinom Malachovským, Pavlom Bršlíkom, Otokarom Kleinom, Martinom Gyimesim a ďalšími. Naštudovala a nahrála zbory do muzikálov, pravidelne spolupracuje pri nahrávkach zborov do filmov pre slovenské a zahraničné spoločnosti. V ostatnom období sa začala venovať aj dirigovaniu komorných inštrumentálnych zoskupení, s ktorými uviedla a nahrála diela Juraja Zruneka, Césara Francka, Wolfganga Amadea Mozarta, Josepha Haydna, Giju Kančeliho, Normana Luboffa a Mariána Kittnera.

Lenka Máčiková

© Tamara Černá Sofig

Už ako študentka Vysokej školy múzických umení zvíťazila na Medzinárodnej súťaži Antonína Dvořáka v Karlových Varoch. Získala dvakrát za sebou Cenu Literárneho fondu za stvárnenie postáv Amora (Ch. W. Gluck *Orfeus a Eurydika*) v Slovenskom národnom divadle a za úlohu Despiny (W. A. Mozart *Così fan tutte*) v Národnom divadle v Prahe. S veľkým úspechom hostovala v Národnej opere vo Varšave, na talianskych operných scénach v Come, Brescii, Pavii a Cremone, vo Francúzsku v Nancy, Angers a Nantes, na koncertnom pódii v Katare, Štokholme, Sarajeve, Bangkoku a tiež na festivale Pražská jar. S Národným divadlom Praha, s ktorým naďalej pravidelne spolupracuje, absolvovala koncertné turné po Japonsku v úlohe Paminy v Mozartovej *Čarovnej flaute*.

V roku 2014 debutovala ako Líška Bystrouška v rovnomennej opere Leoša Janáčka v Národnom

divadle v Prahe pod režijným vedením Ondřeja Havelku, s ktorým zaznamenala aj DVD barokovej opery Giuseppe Scarlattiho *Kde je láska, tam je žiarlivosť* v titulnej úlohe grófkы Clarice. Tento film vysielala aj Česká televízia.

Lenka Máčiková sa predstavila v Anglicku na jednom z najprestížnejších operných festivalov v Glyndebourne ako Zerlina v Mozartovej opere *Don Giovanni*. V SND hostovala ako Pamina v *Čarovnej flaute* a v opere Petra Zagara *Rozprávka o šťastnom konci*. V Národnom divadle v Prahe sa predstavila v Mozartových operách *Don Giovanni* (Zerlina) a *Così fan tutte* (Despina), ale aj ako Kvetinové dievča vo Wagnerovom *Parsifalovi* a v opere *Čarokraj* Marka Ivanoviča. V roku 2017 naštudovala postavu Mirindy v inscenácii Vivaldiho opery *Arsilda*, ktorá získala prestížne ocenenie Dosky ako najlepšia inscenácia sezóny. Inscenáciu bola uvedená aj na ďalších európskych scénach v Luxemburgu, Lille, Caen a Versailles.

Na koncertom pódiu spievala Lenka Máčiková s José Carrerasom v O2 Aréne v Prahe. Umelkyňa aktívne spolupracuje s Českým národným symfonickým orchestrom, s ktorým koncertovala po boku Ramona Vargasa v Smetanovej sieni Obecného domu v Prahe. V septembri 2023 sa debutovala ako Despina (*Così fan tutte*) v Nationaltheater Mannheim.

Juraj Kuchar

Je absolventom operného spevu na Konzervatóriu v Bratislave. Získal rôzne významné ocenenia a je laureátom viacerých speváckych súťaží. Venuje sa opere, interpretácii piesňovej tvorby i koncertnému repertoáru.

Vystúpil so Slovenskou filharmóniou, Štátnym komorným orchestrom Žilina, Štátnou filharmóniou Košice, orchestrom Wiener Klassik, Cappelou Istropolitanou či so súborom Solamente naturali. Niekoľko rokov bol členom svetoznámeho Schleswig-Holstein Festival Chor pod vedením Rolfa Becka.

Svoje spevácke danosti ďalej rozvíja vo Viedni u Iriny Gavrilovici. Bol členom Operného štúdia SND a naďalej v Opere SND pravidelne hosťuje. Od roku 2021 je stálym členom zboru Viedenskej štátnej opery, pravidelne na tejto scéne účinkuje v menších sólových postavách. Je súčasťou prestížnej Wiener Hofmusikkapelle, kde po boku členov Wiener Philharmoniker interpretuje diela sakrálnej tvorby.

Martin Mikuš

Študoval spev na žilinskom konzervatóriu a na VŠMU v Bratislave. V roku 2007 získal 1. cenu na Medzinárodnej speváckej súťaži Imricha Godina *Iuventus Canti*. Ako sólista účinkoval vo viacerých krajinách Európy i v Japonsku. Spolupracoval so Slovenskou filharmóniou, Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, Štátnou filharmóniou Košice, Štátnou operou Banská Bystrica, Filharmóniou Bohuslava Martinů Zlín. Je pravidelným hosťom na koncertoch Štátneho komorného orchestra Žilina, s ktorým uviedol okrem iného Händlovo oratórium *Mesiáš*, Mozartovo a Krškovo *Requiem*, *Vianočnú omšu* Juraja Zrunka, *Českú vianočnú omšu* J. J. Rybu a ďalšie diela. Martin Mikuš spolupracuje aj so súbormi Solamente naturali, Musica aeterna, Kalifornským speváckym zborom (USA) a inými. Premiéroval viaceré operné diela

V. Kubičku. Vo Francúzsku sa predstavil v Hummelovej opere *Mathilde von Guise* a v oratóriu *Der Durchzug durchs Rote Meer*. V rámci letného festivalu v Rakúsku účinkoval v roku 2017 po boku svetovej opernej hviezdy Elíny Garanča. V súčasnosti účinkuje v Opere Slovenského národného divadla, je členom Slovenského filharmonického zboru a aktívne sa venuje aj pedagogickej činnosti na ZUŠ.

Katarína Turnerová

© Vladimír Yurkovic

Študovala hru na harfe na Konzervatóriu v Žiline (T. Kováč) a na Akadémii múzických umení v Prahe (K. Patras, R. Kodadová). S úspechom sa zúčastnila aj na súťažiach slovenských konzervatórií, kde získala v rokoch 1985 a 1988 1. miesto a cenu Slovenského hudobného fondu. Už počas vysokoškolského štúdia sa stala sólo-harfistkou Symfonického orchestra Československého rozhlasu v Bratislave, kde pôsobila v rokoch 1990 – 1995. V rokoch 1994 – 1998 zastávala zároveň aj post sólo-harfistky v medzinárodnom orchestri United Philharmonic Vienna vo Viedni a od roku 1995 až do dnes je sólo-harfistkou Slovenskej filharmónie. Doktorandské štúdium absolvovala na VŠMU v Bratislave. Vďaka jej sólovým aktivitám zazneli mnohé diela svetového i domáceho harfového repertoáru u nás po prvý raz (C. Reinecke, R. Glière, M. Novák a ďalší).

Popri bohatej koncertnej a nahrávacej činnosti v orchestroch účinkuje ako sólová a komorná hráčka v rôznych zoskupeniach doma i v zahraničí. Spolupracovala s poprednými sólistami z oblasti klasickej sféry – P. Domingo, J. Camarena, L. Vargicová, J. Kurucová, A. Dumay, R. Wallfisch, alebo R. Stoltzman. Rovnako

participovala aj na podujatiach svetových sólistov z oblasti mimo klasického žánru (R. Charles, L. Minnelli, S. Bassey, V. Mae a d.).

V oblasti komornej hudby vystupuje s manželom flautistom M. Turnerom, s huslistami D. Karvayom a E. Danelom, s violončelistom E. Prochácom, so švajčiarskym flautistom a dirigentom K. Zehnderom, Moyzesovým kvartetom, Mucha Quartet, Bratislavským chlapčenským zborom, Slovenským filharmonickým zborom, Speváckym zborom Lúčnice a i. Často participuje aj na nahrávkach filmovej hudby pre domáce a svetové kinematografické spoločnosti. K úspešným projektom ostatných rokov patria aj jej sólové profilové CD albumy *Royal Harp* (harfové koncerty z 18. storočia), *Nocturne* (romantické a impresionistické skladby pre flautu a harfu) a *Mozart – Reinecke* (koncerty pre harfu a orchester). Za CD *Canto Amoroso – Katarína Turnerová hrá Milana Nováka* jej udelil Slovenský Hudobný fond v roku 2021 Cenu Fríca Kafendu.

Ján Slávik

© Tamara Černá Sofig

Študoval hru na violončele na bratislavskom Konzervatóriu u G. Večerného a K. Filipoviča a na Vysokej škole múzických umení v Bratislave u J. Podhoranského. Komornú hru študoval vo Viedni na Hochschule für Musik und Darstellende Kunst u F. Samohyla a G. Pichlera. Na VŠMU pôsobí od roku 1993 ako pedagóg. V roku 2012 bol prezidentom republiky vymenovaný za vysokoškolského profesora v odbore hudobné umenie. Ján Slávik je zakladajúcim členom Moyzesovho kvarteta (1975), s ktorým koncertoval takmer vo všetkých štátoch Európy, Japonsku, USA a Kanade a nahral s ním už viac ako 40 kompaktných diskov. Sólisticky nahral viac ako

15 CD. V roku 2020 nahral druhýkrát komplet šiestich Bachových suít pre sólové violončelo (Real Music House). Premiéroval a dedikované mu boli violončelové koncerty Jozefa Kolkoviča, Egona Kráka, Ladislava Kupkoviča a Ilju Zeljenku. Od roku 2008 pôsobí Ján Slávik ako koncertný majster skupiny violončiel v Slovenskej filharmónii. Od roku 2010 je členom Bergerovho tria. Je spoluzakladateľom občianskeho združenia Albrechtina (2010) a zakladateľom Medzinárodného festivalu jazzu a komornej hudby Hudba Modre, Slovenského festivalu umenia Hudba Trnave, ako aj Medzinárodného festivalu Divergencie v Skalici.

Robert Vizvári

© Ján F. Lukáš

Študoval na Konzervatóriu v Bratislave, počas štúdia bol vybraný do Medzinárodného orchestra v Salzburgu ako sólo-kontrabasista, kde pracoval pod vedením Yehudiho Menuhina, Leopolda Hagera a členov Viedenských filharmonikov. V roku 1995 získal 1. cenu na celoslovenskej súťaži kontrabasistov. Od roku 1996 je členom Slovenskej filharmónie a od roku 2004 zastáva post 1. hráča v skupine kontrabasov. V rokoch 1997 – 1999 absolvoval študijný pobyt na Viedenskej Hochschule für Musik und darstellende Kunst. V roku 2000 získal cenu vydavateľstva Hofmeister Musikverlag za interpretáciu Spergerovej Sonáty na medzinárodnej kontrabasovej súťaži v Nemecku a druhú cenu na medzinárodnej kontrabasovej súťaži v Kroměříži. V roku 2006 získal cenu od Slovenskej sporiteľne „Zlatá Nota“. So Slovenskou filharmóniou sa predstavil ako sólista v koncertoch Jana Křtitela Vaňhala a Františka Hertla. Koncert Giovanniho Bottesiniho

uviedol so Štátnym komorným orchestrom Žilina, okrem iného aj na koncerte na Bayreuthskom festivale, ktorý bol výborne ohodnotený odbornou kritikou. Od roku 2009 spolupracuje v komornom zoskupení so svetoznáμου huslistkou Patriciou Kopatchinskou, s ktorou účinkoval na festivala Franza Liszta vo viedenskom Konzerthause a v Musikvereine. Popri klasickej hudbe sa venuje aj hre na basgitare. Účinkoval s poprednými slovenskými a českými umelcami. Spolu s Eugenom Botošom pôsobí vo formácii jazz-funkovej kapely „Finally“, ktorá spolupracuje so svetoznáмыми umelcami ako Eric Marienthal (Chick Corea Elektric Band), Gary Bias (Earth, Wind & Fire), Eric Valentine a Steve Lukather. V roku 2010 nahrali svoj debutový album „My Space“.

Marek Janko

© Ctibor Bachratý

Študoval na Konzervatóriu v Košiciach odbor dirigovanie orchestra v triede prof. Jána Drietomského, následne pokračoval v štúdiách na Vysokej škole múzických umení v Bratislave u Petra Feranca a Mariána Lejavu. Ako dirigent, korepetítor a organista spolupracoval s poprednými slovenskými vokálnymi a inštrumentálnymi zoskupeniami – Slovenský filharmonický zbor, Košický spevácky zbor učiteľov, Spevácky zbor mesta Bratislava, Cantores Bratislavenses, Spevácky zbor Technik Akademik. Od roku 2018 pôsobí v Umeleckom súbore Lúčnica ako korepetítor a asistent dirigentky speváckeho zboru.

Hudobný život

Jediný odborný mesačník
pre klasickú hudbu a jazz
Vychádza od roku 1969

www.hudobnyzivot.sk

- predaj tlačeneho časopisu
- predaj elektronickej verzie (pdf)
- objednanie predplatného

www.facebook.com/HudobnyZivot
www.hc.sk

**Hlavný usporiadateľ Slovenská filharmónia
z poverenia a s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR**

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Zážitku nad 58. ročníkom BHS prevzala Silvia Hroncová, ministerka kultúry

BHS člen Európskej asociácie festivalov

Generálny partner BHS

Hlavný partner Slovenskej filharmónie

NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA
EUROSYSTÉM

Partneri a mediálni partneri

PREDAJ VSTUPENIEK

v pokladnici Slovenskej filharmónie/budova Reduty

pondelok – piatok 12.00 – 18.00

a hodinu pred každým koncertom

telefón: +421 2 20 475 293 | **e-mail:** vstupenky.bhs@filharmonia.sk

predaj vstupeniek on-line: www.bhsfestival.sk | www.filharmonia.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Výtvarné dielo na obálke: Ľudovít Hološka, akademický maliar

Vydala: Slovenská filharmónia

Zostavil: Kristína Gotthardtová a Manažment BHS

Slovenská filharmónia je štátna príspevková organizácia MK SR.

Foto © Michael Durczok, Súľovské skaly

Energia. Ľudia. Krajina.

